

Tudományos és szakkönyvtárosok tanácskozása

A tudományos és szakkönyvtárak november 11-én tartották szokásos évi értekezletüket, melyen — a könyvtárosztály beszámolója alapján — megvitatták az 1963. évi jelentéseket és az 1964. évi munkatervet. A beszámoló az 1962-ben kiadott minisztériumi irányelvek alapján elemezte a tudományos és szakkönyvtárak munkáját és terveit, kiemelte azokat a soron levő fő feladatokat, melyek az irányelvek szerint a könyvtárak előtt állnak.

A *könyvtári tevékenység tapasztalatainak átadása* elsősorban azért fontos kérdés, mert a tudományos és szakkönyvtárak tevékenysége szerteágazó; egymás mellett — és emiatt sokszor egymástól függetlenül — végeznek pl. elemzéseket, vizsgálatokat. A hatásos tapasztalatátadás módszerének hiánya miatt nem egyszer egy már elvégzett munkához fognak más könyvtárban, illetőleg elmulasztják azt a lehetőséget, hogy más könyvtár tevékenységéből ötleteket merítsenek.

Az irányelvek egyik legfontosabb feladatként jelölték meg a *hálózat fejlesztését*. A jelentések összegezése sok problémát vet fel. Kiderült, hogy a hálózati munka nagyon eltérő az egyes hálózatokban: nemcsak a tevékenység jellege eltérő, de nagy különbségek vannak fejlettségében, sőt a hálózati központ funkciójának értelmezése körül is viták folynak. Bizonyos hálózati együttműködésről már lehet beszélni, de korántsem merítették még ki a benne rejlő lehetőségeket.

Több hozzászólás éppen ezzel a témával foglalkozott. A felszólalók azt fejtették, hogy az egyes központok hálózati

ti munkájának eltérő jellege természetes jelenség, hiszen tevékenységük különböző irányából, egymástól függetlenül kialakult gyakorlatukból következnek. Ez azonban nem mond ellent annak, hogy ugyanakkor számos azonos probléma merül fel, s ezek megoldását közös erővel kell megkeresni. Ugyanezen az alapon hangzott el az a vélemény, hogy a beszámolóknak foglalkoznia kellett volna az Országos Pedagógiai Könyvtár hálózatával, az iskolai könyvtárak hálózatával is, melyre — mint a beszámoló megjegyezte — eltérő jellege miatt nem tért ki, noha az Országos Pedagógiai Könyvtár hálózatának kiépítése terén még igen sok a tennivaló.

A tudományos és szakkönyvtárak *társadalmi bázisa* nem épült még ki eléggé. Egyes helyeken alakultak ugyan könyvtári tanácsok, de a könyvtáraknak sokkal jobban kell szorgalmazniuk a szakmai tanácsadó testületek létrehozását. Ez a legjobb biztosítéka annak, hogy az olvasók, a könyvtári szolgáltatásokat igénybe vevők véleménye eljusson a könyvtárvezetéshez, és segítse munkáját.

Az *évi jelentésekkel és munkatervvel* kapcsolatban leszögezi a beszámoló, hogy mindkét dokumentum alkalmat ad a felügyeleti és szakfelügyeleti szerveknek a könyvtári munka nyomon követésére. Éppen ezért fontos pl. a lemaradás okainak vizsgálata. Az 1964-es jelentések elsősorban az elemző vizsgálatokról, a jó munkaszervezési megoldásokról számoljanak be. Továbbra is kiemelkedő feladat a hálózati munka fejlesztése, ezért a könyvtárak készítsék el tervüket a 3. ötéves terv időszakára (1966—70.) is. Egyébként az 1962-ben kiadott minisztériumi irányelvek ma is érvényesek.

Többen foglalkoztak egyéb kérdésekkel (pl. a könyvtárak elhelyezési, illetve épületproblémái), mások beszámoltak néhány sikeres tevékenységi területről, illetve nehézségeikről. Az az általános vélemény alakult ki az értekezlet végén, hogy a tudományos és szakkönyvtárak több nagyon fontos kérdésének egyidejű megbeszélése nem vezet annyira célhoz, mint egy-egy, legfeljebb néhány probléma megtárgyalása. Ilyen módon el lehet kerülni, hogy a vita túlságosan szerteágazó legyen, és el lehet érni, hogy a szőnyegre kerülő kérdésekben megnyugtató állásfoglalás szülessék.

(K. S.)

Könyvtári könyvek

bekötése a legszebb kivitelben, a legjobb minőségben, a legrövidebb határidővel

Kun Zoltán

könyvtári könyvek bekötésére specializált könyvkötészetében.

EGER,

ALKOTMÁNY UTCA 7.

TELEFON: 16-30